Wanna útles jálle: „Noh, mis saab siis párrast sedda?"

„Siis annab Jummal meile ihhosuggu, kaswatame omma lapsed úlles, et nad targaks sawad."

Wanna útles: „Noh, mis saab siis párrast sedda?"

„Kui siis isse ka wannaks saan, jättan kohha jálle omma wannema poiale, ja ellan temma jures rahhus."

Wanna útles: „Noh, mis saab siis párrast sedda?"

„Noh, mis siis weel? Siis on wimaks ello otsas; ja pean ka surrema nenda kui keik surrewad Ma peál."

Wanna útles: „Noh, mis saab siis párrast sedda?"

Ei se peále ei móistnud noor mees ennam wastust anda, ja kui wanna hakkas temma kahhest käest kinni ja watas otsekohhe temma silmi, hakkas noor mees kartma.

Siis wóttis wannake piibliramato kapist ja lugges seált seest waljo heálega need sannad:

„Innimestele on seátud, úkskord surra, agga párrast sedda kohhus" (Eb. 9, 27).

Siis tulli nore mehhe silmist wessi wálja, ja se sanna láks temma süddamesse, ja temma mótles se peále omma elloaia ning leidis armo Jummala ja innimeste juurest.

2.

Úks helde Emmand laskis kord úhhe waese mehhe kenna lapsekese linna allewist Kunninga kotta tua sel páwal, kui óige suur woóraspiddo seál peti. —

Kue aastane túttarlaps ei sanud omma peaga úlle sógilaua wadatud, sepárrast laskis Ptaua toli tua, káskis lapsekese senna peále astuda ja útles: „Noh laps, mis sa núúd arwad sest kallist illust? Wata keik need kuld-

Eesti-ma rahwa Kalender 1858, lk. 22